

НАШЕ

ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 6-й

Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 47 (281)

Четвер, 23 листопада 1972 р.

Ціна 2 коп.

УСПІШНО
завершити рік

Менш, ніж півтора місяця залишається до кінця року. На підприємствах нашого Товариства, як і по всій країні, в ці дні наростає розмах соціалістичного змагання за гідну зустріч 50-річчя утворення Союзу РСР, за успішне виконання завдань другого року п'ятирічки. Результати праці членів УТОГ знайшли своє відображення в підсумках виконання десятимісячного плану по реалізації готової продукції, що опубліковані в минулому номері газети.

Всі промислові підприємства Українського товариства глухих виконали виробничі завдання по випуску та реалізації продукції окрім одного — Кам'янець-Подільського УВП. Приріст виробництва в порівнянні з відповідним періодом минулого року становить 3,1 мільйона карбованців. Це свідчить про зростання темпів випуску продукції.

Перетворюючи в життя рішення XXIV з'їзду КПРС, трудівники УВП прагнуть підвищити ефективність виробництва, прискорити впровадження нової техніки і якомога більше поставити резервів на службу п'ятиріччю. За десять місяців цього року підприємства Товариства освоїли випуск понад 40 видів нової продукції — швейних та електротехнічних виробів, меблів. На УВП тривала робота по впровадженню передової технології, механізації виробничих процесів. В результаті цього підвищилася продуктивність праці, поліпилися техніко-економічні показники підприємств.

Разом з тим підсумки роботи учбово-виробничих підприємств за десять місяців свідчать про те, що ще не скрізь наповно використовують можливості для дальшого зростання і вдосконалення виробництва. На деяких УВП допускають значні втрати робочого часу, сировини і матеріалів, електроенергії. Керівники окремих підприємств ще без належної відповідальності борються за виконання державних планів.

Цим в значній мірі пояснюється той факт, що Запорізьке УВП не виконало план по випуску низьковольтної апаратури, а Київське № 1 — по випуску вимірювальних приладів.

В даний час перед підприємствами Товариства стоїть відповідалне завдання — успішно завершити виробничий план другого року п'ятирічки по випуску та реалізації готової продукції. Успіх справи залежить від вмілої мобілізації внутрішніх резервів, неухильного підвищення ефективності виробництва. Дуже важливо домогтися того, щоб кожен робітник чи спеціаліст не стояв в стороні від напруженої боротьби за виконання річного виробничого плану і соціалістичних зобов'язань. На цьому повинна бути сконцентрована вся організаторська і масово-політична робота профспілкових та первинних організацій УТОГ учбово-виробничих підприємств. Треба своєчасно підтримувати будь-яке нове цінне починання, ширше використовувати досвід передовиків, допомагати відстаючим, зміцнювати трудову дисципліну.

В ці дні, що залишилися до кінця нинішнього року, слід особливо подбати про чітку організацію праці. Тепер особливо дорогі не тільки дні, але й робочі хвилини. Треба посилити боротьбу за підвищення продуктивності праці.

Надворі ще стоять теплі осінні дні. Тому треба завершити підготовку до зими, щоб з настанням холодів не знизити ритму випуску продукції.

Ударна трудова вахта на честь 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік ще вище піднесла творчу ініціативу мас. Як і весь радянський народ, члени нашого Товариства докладають всіх зусиль, щоб півстолітній ювілей Союзу РСР зустріти новими трудовими успіхами у своїй роботі.

З перших днів нинішнього року колектив Миколаївського УВП розгорнув соціалістичне змагання за дострокове завершення виробничого плану. І ось підведено підсумки роботи за 10 місяців. Планові завдання по випуску продукції виконано на 102,3 проценти, а по реалізації готових виробів — на 102,5 процента. Знижено собівартість і витрати на 1 карбованець товарної продукції. Продуктивність праці зросла на 8,3 проценти.

ЗДОБУТКИ
МЕБЛЮВНИКІВ

Цього досягнуто завдяки поліпшенню технології виробництва, впровадженню раціоналізаторських пропозицій, а також організації змагання за високу культуру виробництва. Все це разом взяте дало можливість забезпечити випуск першокласних меблів. Протягом десяти місяців підприємство не мало рекламцій на реалізовану продукцію.

Підбивши підсумки соціалістичного змагання колективів підприємств на честь Великого Жовтня, бюро Ленінського райкому КП України та районна Рада депутатів трудящих міста Миколаєва визнали колектив УВП УТОГ переможцем змагання серед підприємств району і занесли на районну Дошку пошани.

Г. РОНТАЛЬ,
інструктор Миколаївського
облвідділу УТОГ.

ТРУДОВЕ ПІДНЕСЕННЯ

У цехах та на дільницях Дрогобицького УВП панує трудове піднесення. Колектив підприємства докладає всіх зусиль, щоб до 15 грудня виконати річний план і понад завдання виробити продукції на 50 тисяч карбованців.

Крім того, з відходів виробництва виготовити товарів народного споживання на суму 10 тис. крб., в тому числі ящиків посилочних 5000 штук, табуреток 500 штук, сувенірів на 2 тисячі карбованців.

Перед в соціалістичному змаганні на честь 50-річчя СРСР ведуть складальники, де бригадиром І. Ф. Вдов'як. Столяр М. А. Сувадло, різьбяр по дереву М. А. Вітик та інші свої виробничі завдання систематично виконують на 115—120 процентів, виготовляють продукцію тільки високої якості.

В нинішньому році на Дрогобицькому УВП продуктивність праці зросла на 6,3 процента проти плану, а рентабельність підвищилася на 2 проценти.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

Трудівники Одеського УВП-3, як і весь радянський народ, прагнуть зустріти півстолітній ювілей радянської Батьківщини новими трудовими успіхами. З кожним днем вони нарощують випуск електроустановочних виробів.

На фото: [зліва направо] пакувальниця Р. ВОЛЬШИНОВА, Р. САМІЛЕНКО і М. КОЛЦУН. За зміну вони пакують до двох тисяч виробів.

Фото П. ВІКТОРОВА.

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗМАГАННЯ

З високими трудовими показниками йде назустріч 50-річчю утворення СРСР ударниця комуністичної праці швея Полтавського УВП-1 Ганна Баленко. Сьогодні вона вже працює в рахунок червня 1973 року.

На фото: ГАННА БАЛЕНКО. Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ ЧАС

Достроково виконати виробничий план 1972 року — таке зобов'язання Артемівського УВП. Колектив підприємства прагне дотримати свого слова.

Більш, як 30 робітників уже працюють в рахунок 1973 року.

Директор УВП Галина Олександрівна Бондаренко, називає імена тих, що занесені до Книги пошани. Це справжні гвардійці праці. Багато з них віддали рідному підприємству 20 і більше років творчого горіння. Серед них Гоченко Ганна Іванівна — ветеран УВП, трудовий стаж якої 21 рік. В 1968 році їй одні з перших присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Разом з перекладачкою УВП Голісовою Є. І. підіймаємось на четвертий поверх, де працює бригада № 6. Недавно цьому колективу було вручено вимпел переможця соціалістичного змагання на честь Великого Жовтня.

— Ганна Іванівна Гоченко нале-

жить до тих, хто своєю самовідданою працею випереджує час, — розповідає бригадир Г. М. Костишева. — Нині вона вже працює в рахунок 1973 року. Ставши на трудову вахту на честь 50-ї річниці утворення СРСР, вона виконує змінні завдання більш, як на 171 процент. Її вироби завжди відмінної якості.

— В січні наступного року будемо проводити Ганну Іванівну на заслужений відпочинок, — говорить директор УВП Г. О. Бондаренко. — Жаль розлучатись. Багато ветеранів, з ким починали разом працювати, уже пішли на пенсію.

— Ганна Гоченко — це одна з найкращих робітниць не тільки бригади, цеху, а й всього підприємства — продовжувала І. М. Костишева. — Вона завжди допоможе, порадить і навчить. Чимало молоді пройшло її школу. Допомагає і іншим бригадам.

Н. АКСЮК,
робітниця Артемівського УВП.

ЕФЕКТ ВІДЧУТНИЙ

Напружено, по ударному трудиться у ці дні колектив Київського УВП-3. Ідучи назустріч півстолітньому ювілею Союзу РСР, трудівники докладають всіх зусиль, щоб достроково завершити завдання другого року п'ятирічки. Девіз передовиків виробництва — «Кожний помічений резерв підвищення продуктивності праці і поліпшення якості виробів використовувати негайно і якнайповніше!».

Боротьбі за поліпшення якості товарів для народу, зокрема зошитів та блокнотів, тут надають особливу увагу.

Нещодавно з метою підвищення вимог до вироблюваної продукції відповідно до ГОСТів і збільшення обсягу їх випуску на підприємстві реорганізували паперово-білову та художньо-палітурну дільниці, спеціалізуючи їх на випуску продукції певного асортименту, схожої за технологією виготовлення.

Якщо раніше паперово-білова дільниця випускала різноманітну продукцію, то тепер вона спеціалізувалась на виготовленні зошитів. У зв'язку з цим відпала потреба в переключенні виробничників протягом дня з одних операцій на інші, а це, безумовно, прискорило зростання продуктивності праці, створило більш сприятливі умови для поліпшення якості зошитів.

Решту продукції, що виготовляли раніше на паперово-біловій дільниці передали для освоєння виробництва на художньо-палітурну дільницю. Цим самим тут

також створено умови, за яких стало можливим значне підвищення продуктивності виробничих бригад на виконанні однорідних робіт, зосередження на цьому їх основної уваги. І, не дивлячись на те, що завантаження художньо-палітурної дільниці у сумарному вираженні зросло майже удвічі, тут без значного поповнення робітників успішно справляються з доведеними завданнями.

Спеціалізація виробничих дільниць на випуску продукції певного асортименту є одним із заходів, які проводяться в порядку підготовки до атестації якості продукції.

Уже зараз ці дільниці готують чотири види виробів для атестації на Державний знак якості.

Сьогоднішні успіхи дільниць великою мірою пов'язані з копійкою організаторською роботою бригадира О. Л. Баранова, майстра М. П. Фінкельштейна, контрольного майстра М. І. Левіча, ст. майстра О. Б. Лещинської та головного інженера К. З. Мучника.

Відрадных успіхів у праці з моменту реорганізації роботи дільниць досягли вже позолотники Г. Воликова, палітурниці О. Коваленко, Л. Пироженко, О. Левченко, Т. Хоменко, Л. Зубець, лінувальниці М. Мучник, Н. Вакулюк, різальник П. Коробко та багато інших. При навантаженості, що зросла за останній час, вони щодня значно перевищують свої змінні завдання, працюють з значним випередженням часу.

А. БАРТКО.

ЦИФРИ І ФАКТИ

* Вірменська РСР займає площу 29,8 тисяч квадратних кілометрів, її населення становить 2,6 мільйона чоловік.

* На території Вірменської РСР діє 700 підприємств, що дають дві третини національного доходу. За три дні нині виробляється стільки промислової продукції, скільки республіка давала за весь 1928 рік.

* Вироблення електроенергії у Вірменії досягло 7,3 мільярда кіловат-годин — це в два рази більше, ніж в усій дореволюційній Росії.

* Понад 140 видів продукції виробляє хімічна промисловість Вірменії. Провідним підприємством великої хімії є орден Трудового Червоного Прапора Єреванський хімікомбінат імені С. М. Кірова.

Одна з найбільших новобудов дев'ятої п'ятирічки в республіці — Разданський гірничохімічний комбінат, який випускатиме десятки цінних продуктів, у тому числі єреваніт — для виробництва кришталю, високоякісного і спеціального скла.

* 260 тисяч гектарів становить площа зрошуваних земель у Вірменії. З них 33 тисячі зайнято під виноградники.

* За кількістю студентів на 10 тисяч населення Вірменська РСР випереджає такі країни, як Франція, Японія, Англія, Туреччина.

* Лише 57 лікарів було у дореволюційній Вірменії, а нині їх кількість досягла 7300 чоловік, і крім того, налічується 20 тисяч медичних працівників середньої кваліфікації.

ОПИСУЮЧИ свою подорож по Вірменії, один з російських поетів розповідав, яким цінним подарунком для селян був звичайний гайковий ключ, знайдений ним на гірській стежці. І не дивно. Адже до встановлення Радянської влади Вірменія не мала машинобудування. Два кустарних чавуноливарних заводи — ось все, що становило вірменську промисловість.

У наші дні багатогалузеве машинобудування республіки займає одно з провідних місць в її економіці — воно об'єднує 80 великих заводів і 22 їх філіали, 14 науково-дослідних і конструкторських бюро, 50 металообробних і ремонтних підприємств. Великі елек-

НОВЕ СЕЛО

ВЕРІН Келанлу — одно з великих сіл Ечміадзінського району. Воно виникло 50 років тому, в перші роки після встановлення Радянської влади у Вірменії.

Четвер, 23 листопада 1972 р.

В СІМ'І НАРОДІВ-БРАТІВ

«Лише об'єднання всіх сил і ресурсів країни дало змогу радянським людям у найкоротший історичний строк ліквідувати економічну і культурну відсталість, що дісталась у спадщину від царизму та капіталізму, здійснити індустріалізацію країни і соціалістичне перетворення сільського господарства, справжню культурну революцію, побудувати соціалізм і перетворити Союз РСР у могутню високорозвинуту державу, розгорнути будівництво комуністичного суспільства».

(З Постанови ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення СРСР»).

ВІДРОДЖЕНА ЗЕМЛЯ

КРАІНОЮ сонця, гір і згаслих вулканів називають Радянську Вірменію. Особливості природи, що поєднує в собі суворість і ніжність, надають їй рис неповторної своєрідності. Тут можна побачити поруч виноградні долини і снігові шапки гірських вершин, буйні ліси і посушливі степи, звивисті гірські річки і голубі плеса озер. Але не тільки такою різноманітністю природи славиться ця земля. Вірменська РСР — республіка високорозвинутої промисловості і сільського господарства, передової науки і яскравої самотунної культури.

Щоб уявити, чим стала Вірменія за роки Радянської влади, досить сказати, що обсяг промислової продукції порівняно з дореволюційним часом збільшився майже в 200 разів! Вироби вірменської промисловості завоювали популярність не тільки в нашій країні, а й на міжнародних ринках. Вони йдуть більш як у 70 країн світу.

Змінилося обличчя вірменського села. Там, де до революції панували злидні і темнота, де віками знемагала без вологі випалена сонцем земля, вирости оснащені передовою технікою колгоспи і радгоспи. Завдяки широкому іригаційному будівництву і зрошенню, високому рівню механізації бурхливо розвивається сільськогосподарське виробництво, підвищується урожайність винограду, овочів, технічних культур.

Радянська влада створила сприятливі умови для розвитку освіти, науки, мистецтва, літератури. Республіка вкрита густою мережею загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних училищ, технікумів і вузів. Якщо до революції у Вірменії не було жодного вищого навчального закладу, то нині у республіці 12 вузів, де навчається понад 50 тисяч чоловік. Справжнім штабом наукової думки стала Академія наук Вірменської РСР, що об'єднує десятки науково-дослідних інститутів і закладів.

У творчій співдружності і взаємозв'язку з національними культурами інших радянських народів розширюють свої горизонти, ідейно й художньо збагачуються література і мистецтво вірменського народу.

Неухильно підвищується добробут трудящих. Тільки за роки минулої п'ятирічки реальні доходи на душу населення зросли більш як на 37 процентів. За цей період у містах і селах Вірменії збудовано понад 6 мільйонів квадратних метрів житла.

Світлі перспективи матеріального і духовного розвитку відкриває перед трудящими Вірменії дев'ята п'ятирічка. Національний дохід збільшиться за цей час на 46 процентів.

Робітничий клас, колгоспне селянство, інтелігенція роблять все можливе для успішного втілення в життя рішень XXIV з'їзду партії.

Готуючись гідно зустріти піввіковий ювілей утворення СРСР, трудящі Вірменії пліч-о-пліч з братніми радянськими народами борються за дальше процвітання нашої багатонаціональної Батьківщини, побудову комунізму в нашій країні.

ШИРОКІ ГОРИЗОНТИ МАШИНОБУДУВАННЯ

тричні машини, низьковольтна апаратура, редукторні мікродрвигуни, електронні обчислювальні машини, самопишучі і регулюючі прилади, металорізальні верстати, ковальсько-пресові машини, штучний алмаз і інструменти на його основі, автовантажувачі, автомобілі, насоси, гідроапаратура — такий діапазон цієї галузі промисловості.

Понад 170 видів промислової продукції експортує сьогодні Вірменія. І варто уваги, що в загальному балансі товарів, які респуб-

ліка поставляє за рубіж, 53 процент становить машинобудування.

У нинішній п'ятирічці обсяг виробництва валової продукції машинобудування тільки на підприємствах союзного значення збільшиться в 1,9 раза. В республіці буде збудовано 6 нових заводів, серед яких перші у Радянському Союзі спеціалізовані підприємства, що випускають будівельно-опоряджувальні машини, складне технічне оснащення для скляної промисловості.

культури з кожного гектара.

Змінилося й саме село. Вдодовж широких асфальтованих вулиць з електричним освітленням розкинулись красиві кам'яні будинки. У побут людей міцно ввійшло кіно, преса, радіо і телебачення. Понад 30 колгоспників є власниками автомашин.

А незабаром село збагатиться триповерховим Палацом культури з залом на 800 місць, будуть збудовані нові дитячі садки, лікарня, стане до ладу газопровід. В будинки сільських жителів, на виробничі об'єкти і в культурно-побутові заклади приїде центральне опалення.

Арагацький перліт

СПОКОНВІКУ Вірменію називали країною каменю — «Ай-астан-Карастан». І нині вірменські граніти й базальти, туфи і вапняки, перліт і нефелінові сієніти є вихідним матеріалом випуску багатьох цінних виробів.

Перлиною, наприклад, називають вулканічне скло — перліт, з якого у Вірменії складаються цілі гори. На вигляд перліт — звичайна кам'яна порода білувато-сірого або бурого кольору. При нагріванні до температури 1000 градусів перліт зазнає чудового перетворення — збільшується в об'ємі майже в двадцять разів.

Спучений перліт має прекрасні будівельні властивості. Він засто-

совується як заповнювач при виготовленні легких бетонів, є добрим звуко- і теплоізоляційним матеріалом. Висока вбірна здатність і хімічна стійкість спученого перліту роблять його незамінним фільтруючим матеріалом при виробництві антибіотиків, хімічних продуктів і мастил. Особливо ефективним є використання перліту для водоочистки. У цукрозаріні він надає виняткової білості цукру, а у пивоварінні і консервній промисловості — збільшує строки зберігання готової продукції без втрати якості і смаку.

Арагацький перліт має великий попит не тільки в нашій країні, а й за рубежом.

Газопровід у горах Кавказу

ТОРІК в Адигеї розгорнулись роботи на одній з найбільших будов дев'ятої п'ятирічки — газопроводі Майкоп—Сумарське — Сочі довжиною 229,6 кілометра. Споруджувана траса перетне на своєму шляху 135 рів і балок, 168 водних рубежів і в районі Грачовського перевалу — Головний Кавказький хребет.

Посланці багатьох народів прийшли сюди, щоб узяти участь у мирному наступі на гори. Серед них і ветерани газобудування Вірменії — заслужені будівельники республіки Г. Татар'ян і К. Месропов, бригадир механізованої ізоляційно-укладальної колони Г. Геворкян, начальник комплексної дільниці С. Шахназарян та багато інших — ті, хто запаливав факели на честь закінчення будівництва газопроводів Карадаг—Тбілісі—Єреван—Орджонікідзе—Тбілісі.

Ці магістралі проходять на висоті більш як дві тисячі метрів, через ущелини і неприступні скелі. І колектив вірменських газобудівників здобув визнання кращого в країні покорителя гір при будівництві газопроводів. Але не тільки гори й ущелини навчилися переборювати вірменські газобудівники. Вони першими в країні розв'язали дуже складне інженерне завдання — освоїли технологію зварювання і прокладання труб діаметром 1420 міліметрів і товщиною стінки 20 міліметрів.

Колектив комплексної дільниці, очолюваний інженером С. Шахназаряном, уже проклав 44 кілометри нової магістралі, понад 50 кілометрів труб підготовлено до укладання. Тепер будівники ввійшли в найскладнішу зону Головного Кавказького хребта. Проводиться підготовка до штурму Вовчих воріт — однієї з найбільших перешкод на шляху газової магістралі.

Зоряне містечко

БЮРАКАН... Багато про нього написано і пишеться у нас і за рубежом. Заснована тут, на схилах Арагацу, обсерваторія стала всесвітньо відомою, ввійшла в число визнаних авторитетів астрофізичного світу.

В науковому містечку з адміністративними корпусами і баштами телескопів над розгадкою таємниці Всесвіту працюють відомі, вкриті сивоною, і молоді вчені, студенти, які проходять практику. Триває дослідження нестационарних зірок, почате академіком В. Амбарцумяном. А зовсім недавно було виявлено 40 нових спалахуючих зірок і понад 200 галактик.

З Бюраканською обсерваторією співробітничать астрофізики усього світу. США і Франції, Італії і Мексики, НДР і Угорщини.

Саме тут, в Бюраканській астрофізичній обсерваторії, відбулась перша міжнародна конференція з проблем зв'язку з позаземними цивілізаціями, скликана з ініціативи Академії наук СРСР і національної Академії наук США.

Попереду у вчених Бюракана — розв'язання багатьох хвилюючих загадок, відкриття великих таємниць зірок і галактики, таємниць того невідомого, яке завжди вабило і тривожило людський розум.

ЗДІЙСНЕННЯ МРІЙ

ВІРМЕНІЯ — край стародавнього зрошувального землеробства. Здавна люди, які жили на цій висушеній землі, мріяли напоїти її вологою, прорубували в скелях канали. Але тільки в радянський час здійснилися їхні мрії, і водогосподарські роботи набрали величезного розмаху. Було відбудовано стародавні і занедбані канали, безперервно ведеться будівництво нових.

Живлющу вологу дало полям високогірне озеро Севан. Десятками каналів розтеклися річки республіки, щоб перетворити наїзпустелі в квітучі сади, виноградники і зелені поля.

Різноріччя гідротехнічні споруди, кількість яких перевищує 3200, можна зустріти скрізь. Вони зрошують більш як половину загальної площі всіх посівів сільсь-

когосподарських культур, виноградників і плодových садів республіки. Але розширюючи площі поливних земель, прагнучи підвищити їх родючість, люди не забувають про красу природи, збереження її для майбутніх поколінь. Щоб припинити зниження рівня голубої перлини — озера Севан, було вирішено перекинути туди води з повноводної і бурхливої річки Арпи. Споруджується складний гідротехнічний комплекс Арпа-Севан з унікальним 48-кілометровим тунелем. Світова практика ще не знала будівництва тунелю такої довжини, який пройде в горах. Минне небагато часу, і Арпа понесе по новому руслі свої води в Севан — 250—300 мільйонів кубометрів за рік. Це дасть можливість регулювати рівень озера, зрошувати тисячі гектарів земель,

МАЙСТЕР—ЗОЛОТІ РУКИ

Майже кожний молодий робітник Кіровоградського УВП звертається у своїй повсякденній роботі за порадою та допомогою до Петра Федоровича Бірюкова. І знає — допоможе. Щира в нього душа і досвід багатий. Свою основну професію — зварника — він знає досконало. Нема такої операції у технологічному процесі виробництва металевих корпусів для розфасовування молочних продуктів, яку б Петро Федорович не міг виконати на «відмінно», перевершуючи змінні завдання.

А вміння ці набув не одразу. Вперше переступив поріг проходної УВП 9 років тому, малограмотним, недосвідченим, молодим робітником.

Зразу ж відчув — нелегко йому з таким запасом знань і прагнень, і, навіть, у побуті спілкування із своїми товаришами. Але не розгубився. Саме життя підка-

зало: треба навчатись у вечірній школі робітничої молоді.

Підвищуючи рівень своєї освіти, одночасно дбав про збагачення виробничого досвіду.

А цього року йому присвоєно ще одне почесне звання — «Майстер — золоті руки».

Портрет Петра Федоровича Бірюкова є постійною прикрасою Дошки пошани УВП. Його ім'я занесено також і в Книгу пошани підприємства.

Разом з Петром Федоровичем на одному підприємстві трудяться і його дружина, Надія Степанівна. Вона — також ударниця комуністичної праці.

В дружній сім'ї передовиків виробництва ростуть два сини. Обидва добре вчаться в школі, обидва пішли в батька.

— Роботає подружжя! — говорять у колективі підприємства про Петра і Надію Бірюкових.

Б. АНАТОЛЕНКО.

ТРУДІВНИКИ СЕЛА—ЮВІЛЕЮ

По всій країні Рад розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань другого року п'ятиріччя. В єдиному строю з усіма трудівниками країни йдуть назустріч славному ювілею члени Українського товариства глухих Тернопільщини.

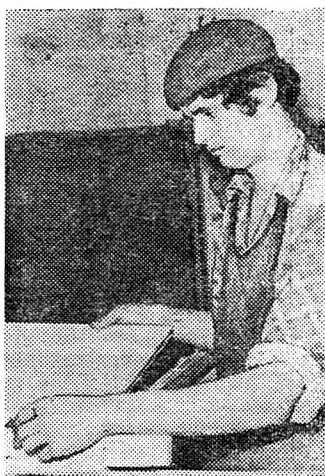
Так, наприклад, доярка з колгоспу «Іскра» Гусятинського району Ганна Сергіївна Юзенька зобов'язалася надіти в ювілейному році від 19 закріплених за нею корів по 3500 літрів молока. І можна бути впевненими, слова свого Г. С. Юзенька додержить. Досвіду їй не позичати.

Приклад самовідданого відношення до праці показує і чабан колгоспу ім. Кутузова Монастирського району Василь Антонович Галик, який, дбайливо доглядаючи отару, від кожної з 350 овець одержав по 2 кілограми вовни.

За це і шана йому від колективу. В. Галика неодноразово нагороджували цінними подарунками та похвальними грамотами.

З високими показниками в практичній роботі зустрічає ювілей СРСР механік тракторного парку колгоспу імені Ілліча Кременецького району Микола Карлович Бернацький. Ударник комуністичної праці, він нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, обраний колгоспниками депутатом сільської Ради.

Тракторна бригада, яку він очолює, в складних кліматичних умовах цього року однією з перших закінчила збирання цукрових буряків, а також підняття зябу під урожай 1973 року. А. БОЖИК.

На Черкаське УВП А. Верасюк прийшов після закінчення Кременчуцького профтехучилища в серпні 1968 року. В роботі він показав себе дисциплінованим, сумлінним трудівником. Тепер А. Верасюк виконує норми виробітку в середньому на 140 процентів і здає продукцію з першого представлення. Фото О. ГОРИДЬКА.

3 РОЗРАХУНКОМ НА МАЙБУТНЄ

В третьому році дев'ятої п'ятирічки Білоцерківське УВП має випустити продукції на 100 тисяч карбованців більше, ніж у 1972 році. Цього буде досягнуто за рахунок спеціалізації по випуску чоловічих та жіночих робочих костюмів і рукавич. Буде встановлено 15—17 одиниць нового сучасного швейного устаткування. Якщо зараз у дві зміни працюють чотири швейні дільниці, то з нового року УВП повністю перейде на двозмінну роботу.

У зв'язку з спеціалізацією виробництва значно поліпшаться умови праці швейників, особливо на дільницях № 1 та № 2, які зараз пошивають куртки ватовані.

Молоді робітники, які відвідують зараз заняття у школі комуністичної праці та у групах виробничого навчання, вчаться за програмами, що передбачають зміни у виробничих процесах.

Трудівники першої та другої дільниць докладають всіх зусиль на виконання квартальних завдань щонайменше на три дні раніше строку з тим, щоб до 1 січня відремонтувати приміщення, переобладнати устаткування і з першого ж дня нового виробничого року забезпечити виконання планових завдань.

У соціалістичному змаганні на честь 50-річчя утворення Союзу РСР заспівувачами виступають колективи комуністичної праці першої, другої та третьої дільниць.

Р. ПОТАПОВА,
старший інженер-економіст
УВП.

ВІН ІНАКШЕ НЕ МОЖЕ

Ви ніколи не задумувались над тим, як зробити, наприклад, ослін? Що ж тут мудрого, здивується дехто з читачів. Бери стамеску, рубанок і... Саме так вважав Микола Третяк, коли після закінчення Білоцерківської спецшколи-інтернату для глухих приїхав до Черкаса вивчати столярну справу.

Той перший день в столярній майстерні хлопець ніколи не забуде...

Майстер був людиною справи. Він розумів, що краще учням показати один раз, ніж декілька разів розповідати. Найкраще навчання — особистий приклад. Птицею літав у руках майстра рубанок... Ніби й небагато минуло часу, а ослін майже готовий.

Спостерігаючи за вчителем, з тією легкістю, з якою той працював, Миколі здавалося, що й він одразу зможе так. А майстер, ніби відгадавши його думки, протягнув хлопцеві рубанок:

— Спробуй!

Микола взяв інструмент і широко розмахнувшись, сильно провів ним по дошці. Та рубанок проповз лише декілька сантиметрів. Як не силкувався хлопець, інструмент не слухався: то заб'ється стружкою, то ковзав по поверхні дошки.

— Годі, — зупинив розпашілого хлопця майстер. — Рубанок затупиш. Та й мозолі набити ще матимеш час. Професія наша складна. Нею за день не оволодієш.

Згодом Микола зрозумів, що легкість, з якою працював майстер, має конкретну назву — майстерність.

Події, про які ми розповідали, відбулися понад двадцять років тому. Нині Микола Никонів Третяк працює столяром в Боярській лісній дослідній станції Української сільськогосподарської академії.

— Він — наш ветеран, — розповідає начальник дільниці меблевого і деревообробного виробництва Володимир Іванович Коленков. — Третяк прийшов на наше підприємство 1960 року. І одразу ж зарекомендував себе сумлінним трудівником. Денні норми постійно виконує не менше, ніж на 115 процентів. Якість завжди відмінна. А треба сказати, що продукція наша складна. Ми виконуємо замовлення сільськогосподарських вищих учбових закладів України —

різноманітні за формою і призначенням аудиторні та лабораторні меблі.

Оскільки вони нестандартні, то вимагають не тільки високої майстерності, а й вміння читати креслення. Микола Никонів всім цим володіє досконало. Вже те, що він має четвертий кваліфікаційний розряд, говорить само за себе. Столяра за сумлінну працю неодноразово преміювали, оголошували подяки.

Іван Андрійович Лахтадир, бригадир бригади, в якій працює Третяк, з теплою відзивався про глухого трудівника.

— Пам'ятаю один випадок. Напередодні нового навчального року з Києва, з Української сільськогосподарської академії, надійшло замовлення на виготовлення меблів особливої форми для лабораторій. Замовлення треба було виконати терміново. Микола Никонів взяв його під свій контроль. Працював, як кажуть, без перекурів, залишався на другу зміну. Замовлення було виконано вчасно і на совість. То ж недарма, Третяку, одному з перших в цеху присвоєно почесне звання — ударник комуністичної праці.

Бригадир підтримує столяр-облицювальник В. Боровик.

— Я працюю з Миколою Никонівцем сім років. І завжди він — взірць дбайливого ставлення до свого інструменту, до робочого місця. За ці роки не було жодного випадку порушення робітником трудової дисципліни. Це його риса характеру, він інакше не може.

Як бачите, характеристика вичерпна. Додамо, що профспілка, партійний комітет та адміністрація Боярської лісної дослідної станції не забувають про виробничника. Підприємство допомогло М. Третяку різними будівельними матеріалами і тепер глухий столяр господар чудового будинку. За працю, як говорять, і шана.

...Сутінки спадають на місто. Вечоріє. Ось в воротах дитячого садка з'являються дві постаті. Середній на зріст сухорлявий чоловік, жваво жестикулюючи, щось розповідає хлопчикові. Так вони ходять кожного вечора і говорять, говорять... Це Микола Никонів з шестирічним сином.

В. МАРЧУК.

РАЦІОНАЛІЗАТОРИ ПРОПОНУЮТЬ

Київське дослідне підприємство виготовило і впровадило на нашому підприємстві ротативний верстат для друкування реквізитів на зворотній стороні картонного ярлика (ГОСТ 10581—68 р) за допомогою матриці, в яку вставлялися заготовлені пластинки з необхідним шрифтом.

Рационалізатори Чернігівського УВП — директор підприємства О. Д. Углич, слюсар-налагоджувальник П. Ф. Пильник запропонували виготовити із бронзи таку ж матрицю за розмірами з нанесенням на неї товарного знака, адреси підприємства і найменування підприємства. Рационалізаторська пропозиція впровадилася і дала економічний ефект до 300 карбованців на рік. Економія ця невелика тому, що підприємство шие незначну кількість костюмів і плащів. Економічний ефект від даної пропозиції може бути значно більшим на тих підприємствах, де великий обсяг вироблюваної продукції на рік.

Додаткова матриця виготовлена із суцільного куска бронзи методом гравіювання. Це збільшує строк служби матриці в порівнянні з шрифтом, не потребує часті заміни.

Впровадження цього винаходу дало можливість друкувати ярлики своєчасно і повністю відмовитись від друкарських послуг.

Н. ЗУБАХА,
інженер-механік Чернігівського УВП.

У половинному по розрахунку обсязі, підігрітої до температури 70—80 градусів води необхідно розчинити хлористий амоній. Для прискорення процесу розчин потрібні підігрівати, підтримуючи указану температуру тому, що процес розчину протікає з одночасним поглинанням тепла. Потім в одержаному розчині хлористого амонію розтворюють семиводний сірчанокислий цинк і борну кислоту. Борну кислоту можна розчинити в окремому посуді в гарячій воді і залити в розчин хлористого амонію. Після розчинення усіх компонентів розчин необхідно профільтрувати, а потім ввести в нього столярний клей або желатину.

Приготування клею:

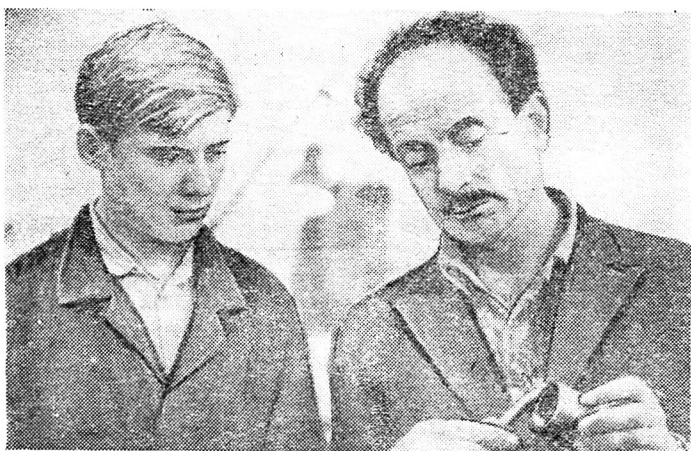
Подрібнений клей заливають холодною водою на добу, а потім його підігрівають до температури

50—60 градусів з тим, щоб він повністю розчинився. Розчинений клей, помішуючи, вводять у приготований електроліт і водою доводять його обсяг до робочого рівня у ванні. Після цього перевіряють величину pH і пророблюють електроліт постійним струмом до одержання світлих, гладеньких дрібнокристалічних осадів цинку. Після цього електроліт готовий для цинкування деталей.

Ю. ЕЛЕК,
інженер-конструктор Харківського УВП-1.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Четвер, 23 листопада 1972 р.

На Полтавському УВП-2 майстер дільниці № 1 Петро Іщенко (на фото праворуч) працює з 1951 року. Знання та досвід фрезерувальника він передає Михайлу Падусенку — випускнику Миргородської школи слабочуючих дітей.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ХЛОРИСТО-АМОНІЙНИЙ ЕЛЕКТРОЛІТ ДЛЯ ЦИНКУВАННЯ ДЕТАЛЕЙ

Довгий час на Харківському УВП-1 для цинкування деталей у стаціонарній і в двозонних ваннах для електролітичного способу нанесення цинкового покриття застосовувався кислий електроліт, а саме: цинк сірчанокислий—200—300, натрій сірчанокислий 50—100, алюміній сірчанокислий—20—30, декстрин — 10—12 грамів на літр.

При цьому режимі цинкування відповідно відбувався: температура—цехова 18—25 градусів, щільність струму — 1—2 ампера на квадратний дециметр, величина pH—3,5—4,2.

За технічними умовами товщина покриття вимагалась 9—10 мікрон, а для її одержання витрача-

лось півтори-дві години. Через недостатню розсіюючу здатність кислий електроліт був придатний для покриття виробів нескладної конфігурації. Крім цього, для одержання деталей з достатнім покриттям вимагалось часте коректування електроліту. Тривалість цинкування і часте коректування значно впливали на продуктивність праці, а недостатня розсіююча здатність і несвоєчасне коректування відбивались на якості покриття деталей.

Вивчивши передовий досвід деяких підприємств, рационалізатор нашого підприємства А. П. Данилова запропонувала хлористо-амонійний електроліт на основі аміа-

катного, в якому був замінений окис цинку на сірчанокислий цинк, були застосовані інші пропорції в рецептурі електроліту. Оптимальний склад електроліту, який застосували у стаціонарній ванні: цинк сірчанокислий—50—80, хлористий амоній — 200—250, борна кислота — 10—25, клей столярний, або желатина — 1—2 грами на літр.

Застосування даного електроліту дозволило скоротити в 2—3 рази час цинкування, товщина покриття 9—10 мікрон досягається за 30—40 хвилин. Осад цинку на деталях має світлосрібний колір і дрібнокристалічну структуру без темних осадів цинку.

За рахунок значної кількості хлористого амонію підвищуються катодна поляризація, внаслідок чого покращується розсіююча здатність електроліту, а це, в свою чергу, дозволяє обробляти деталі складної конфігурації при рівномірному відкладанні цинку, без потовщення на кінцях.

Технологія приготування електроліту:

М. НИРОВ.